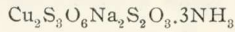

s'oxyde quantitativement en acide sulfurique. Au contraire, par réduction on obtient de l'hydrogène sulfuré et de l'anhydride sulfureux.

L'analyse quantitative nous a donné pour ce sel la formule suivante:

par conséquent il s'agit d'un sel double de trithionate de cuivre et d'hypo-sulfite de soude avec trois molécules d'ammoniaque.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—'Η γεωλογία τῆς Σαλαμίνας. — Β'. 'Η ανάπτυξις τοῦ 'Ανθρακολιθικοῦ*, ὑπὸ κ. Γεωρ. Δ. Βορεάδου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κωνστ. Α. Κτενᾶ.

Εἰς προηγουμένην ἀνακοίνωσιν ἐδώσαμεν τὰ γενικὰ γεωλογικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Σαλαμίνας, ἐδημοσιεύσαμεν τὸν γεωλογικὸν χάρτην αὐτῆς, προέβημεν δὲ καὶ εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ Παλαιοκρητιδικοῦ¹. Συνεχίζομεν τὴν μελέτην τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῆς νήσου, ἣτις ἐξετελέσθη καθ' ὑπόδειξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Κτενᾶ, πραγματευόμεθα δὲ ἐνταῦθα περὶ τοῦ 'Ανθρακολιθικοῦ.

Τὸ 'Ανθρακολιθικὸν εἰς τὴν Σαλαμίνα ἐσημειώθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Carl Renz². Εἰς μίαν διαδρομὴν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἔκαμεν εἰς τὸ ΝΔ. τμήμα τῆς νήσου, εἰς τὴν περιοχὴν Πέρανη, παρετήρησε τὴν ἀνάπτυξιν στρωμάτων σχιστοφαμμιτικῶν, πλησίον δὲ μιᾶς ἀσβεστολιθικῆς προεξοχῆς ΝΔ. τοῦ Πέρανη ἀνεῦρεν ἐπὶ μαύρου ἀσβεστολίθου ἀπολιθώματα ἀνήκοντα εἰς βιγενερίνας καὶ φουσουλίνας τοῦ ἀνωτέρου Λιθανθρακοφόρου.

'Αλλ' ἡ ἐπιφανειακὴ ἀνάπτυξις τοῦ 'Ανθρακολιθικοῦ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν περιοχὴν Πέρανη. 'Η ἐν λόγῳ διάπλασις ἀποτελεῖ τὸ ὑπόβαθρον τοῦ νοτιοδυτικοῦ τμήματος τῆς νήσου. Καὶ τὸ μὲν κύριον σῶμα αὐτῆς κατέχει ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Καμπόλι μέχρι τῆς νοτιοανατολικῆς παραλίας. Ἐμφανίζεται ὁμως συγχρόνως καὶ εἰς τὴν περιοχὴν Λαμπρανὸ-Κανάκιανη μέχρι τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου³.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κ. Renz, ὁ ὁποῖος τὸ 'Ανθρακολιθικὸν τῆς Σαλαμίνας ἀνάγει συλλήβδην εἰς τὸ ἀνώτερον Λιθανθρακοφόρον, ἡμεῖς διαστέλλομεν εἰς τὴν διάπλασιν ταύτην τὸ ἀνώτερον Λιθανθρακοφόρον ἀπὸ τὴν σειρὰν Πέρανη.

* Ἀνακοίνωσις (ἀριθ. 34) ἐκ τοῦ Ὄρυκτολογικοῦ καὶ Πετρολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

¹ ΓΕΩΡ. Δ. ΒΟΡΕΑΔΟΥ. Ἡ γεωλογία τῆς Σαλαμίνας.—Α'. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Παλαιοκρητιδικοῦ. *Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, 2, 1927, σ. 337.

² Neue Carbonaufschlüsse in Attika. *Centralblatt für Miner., etc.*, 1912, σ. 169-173.

³ Ἴδε γεωλογικὸν χάρτην εἰς μνημονευθεῖσαν μελέτην μου.

Ὄνομάζομεν *σειρᾶν Πέρανη*, ἐκ τῆς περιοχῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν, τὸ σύνολον τῶν στρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται ἐξ ἀργιλικκοῦ σχιστολίθου, ψαμμίτου καὶ φυλλίτου κατ' ἐναλλαγὴν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀντιστοιχοῦσιν εἰς κατωτέραν βαθμίδα τῆς διαπλάσεως τοῦ Ἀνθρακολιθικοῦ. Ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ ἀργιλικκοῦ σχιστολίθου πρὸς ψαμμίτην παρατηρεῖται κατὰ διεύθυνσιν ὄχι μόνον κατακόρυφον, ἀλλὰ καὶ ὀριζοντίαν, ὥστε ὁ τελευταῖος νὰ μὴ διακρίνεται εἰς ἰδιαιτερον ὀρίζοντα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν φυλλίτην, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐναλλάσσεται ὁ ἀργιλικκὸς σχιστόλιθος. Ἡ μετάβασις μάλιστα ἐκ τοῦ πρώτου εἰς τὸν δεύτερον παρουσιάζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βαθμιαία.

Ἡ *σειρὰ Πέρανη* χαρακτηρίζεται διὰ τὴν σπανιότητα τῶν ἀσβεστολιθικῶν ἐνστρώσεων. Τοῦναντίον τὸ ἀνώτερον Λιθανθρακοφόρον περιέχει ἐνστρώσεις, ἣ ἐναλλάσσεται εἰς κατακόρυφον διεύθυνσιν πρὸς στρώματα ἀσβεστολιθικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ΝΔ. τοῦ Πέρανη ἀνεῦρεν ὁ Renz τὰ μνημονευθέντα ἀπολιθώματα.

Ἡ λεπτομερῆς γεωλογικὴ ἀνάλυσις τοῦ Ἀνθρακολιθικοῦ τῆς Σαλαμίνας, τόσον τῆς *σειρᾶς Πέρανη*, ὅσον καὶ τοῦ ἀνωτέρω Λιθανθρακοφόρου, θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰδικῶς βραδύτερον. Ἡ παροῦσα μελέτη ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα τοῦ Ἀνθρακολιθικοῦ τῆς νήσου, ἣ ὁποῖα ἀποκαλύπτεται ἐπὶ τῆς ΒΒΑ. πλευρᾶς τοῦ λόφου 123,9 ΝΑ. τοῦ χωρίου Κατζῆ Βίγλα. Εἰς τὴν βαθμίδα αὐτὴν ἀνεύρομεν ἀσβεστολιθικὸν ὀρίζοντα μὲ *Productus*. Ἡ χαρακτηριστικὴ ὁμοιότης, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει αὕτη, τόσον ἀπὸ στρωματογραφικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ πετρογραφικῆς ἀπόψεως, πρὸς τὸ ἀνώτερον Λιθανθρακοφόρον τοῦ λόφου Κόφινα (ὕψ. 217)¹ δυτικὰ τοῦ χωρίου Μάρμαρα τῆς Χίου, προσδίδει εἰς τὴν σπουδὴν αὐτῆς ἰδιαιτερον ἐνδιαφέρον.

Τὸ Ἀνθρακολιθικὸν τῆς ΒΒΑ. πλευρᾶς τοῦ λόφου 123,9 τῆς Σαλαμίνας περιλαμβάνει σύμφωνον ἀνάπτυξιν στρωμάτων, ἣ ὁποῖα ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ κατωτέρου Τριαδικοῦ (Βερφενίου), ὀλικοῦ πάχους περὶ τὰ 30 μ. Ἐπίκειται τῶν σχιστοψαμμιτικῶν σχηματισμῶν τῆς *σειρᾶς Πέρανη* καὶ καλύπτεται ἐπιφανειακῶς ἀπὸ ἀσβεστολίθους τοῦ ἀνωτέρου Τριαδικοῦ κατ' ἐπίστρωσιν ὑπερβατικὴν.

Τὸ χαρακτηρίζον τὴν ἐν λόγῳ βαθμίδα εἶναι ὁ ὀρίζων τοῦ μαύρου πλακώδους ἀσβεστολίθου, μὲ ἐνστρώσεις λεπτὰς φαιοτέφρου ἀργιλικκοῦ σχιστολίθου, ὀλικοῦ πάχους 10 μ. περίπου. Ἐντὸς τοῦ ὀρίζοντος τούτου ἀνευρέθησαν οἱ *Productus*, προσέτι δὲ καὶ κοράλλια, πιθανῶς *Cyathophyllum*, κεφαλόποδα καὶ ἀκαθόριστα ἴχνη φουσουλινῶν. Κάτωθεν αὐτοῦ ἀκολουθεῖ στρώμα τεφροφαίου ἀργιλικκοῦ σχιστολίθου πάχους 12 μ., ὁ ὁποῖος περιέχει ἐνστρώσεις ὁμοιοχρόου ψαμμίτου, πρὸς τὰ ἄνω δὲ φακὸν ἐκ μαύρου κερατολίθου. Μεταξὺ τοῦ ἀργιλικκοῦ σχιστολίθου καὶ τοῦ

¹ CONST. A. ΚΤΕΝΑΣ. Sur la découverte d'un horizon à *Productus Cora* à l'île de Chio. *Compte rendu sommaire Soc. Géol. de France*, 178, 1924, σ. 101.

ἐπικειμένον πλακώδους άσβεστολίθου ένσφηνούται κατά τὸ δυτικόν άκρον τοπική άπόθεσις λεπτοῦ χαλαζιακοῦ ψαμμίτου. Ὁ άργιλλικός σχιστόλιθος, ὃ ὁποῖος παρατηρεῖται ὡς ένστρωσις έντός τοῦ ὑπερκειμένου μαύρου πλακώδους άσβεστολίθου τῆς έν λόγῳ βαθμίδος, ἐπικρατεῖ πρὸς τὰ κάτω, ὡστε μάλλον ὃ άσβεστόλιθος εὔτος νά θεωρεῖται ὡς ένστρωσις έντός αὐτοῦ. Ὑπεράνω τῆς βαθμίδος ἔρχεται συμφώνως σχιστολιθικόν μαργαϊκόν στρώμα τοῦ κατωτέρου Τριαδικοῦ.

Παραθέτω εἰς τὸν πίνακα III συγκριτικὴν τομὴν τοῦ Ἐνθαρολιθικοῦ τῆς ΒΒΑ. πλευρᾶς τοῦ λόφου 123,9 τῆς Σαλαμίνας καὶ τοῦ άνωτέρου Λιθανθρακοφόρου (Οὐραλίου) τοῦ λόφου Κόφωνα τῆς Χίου (Κτενάς).

Ἡ άνεύρεσις εἰς τὴν Σαλαμίνα άσβεστολιθικοῦ ὀρίζοντος με Productus τοῦ άνωτέρου Λιθανθρακοφόρου - Περμίου, τὸ ὁποῖον άντιπροσωπεύουν τὰ ὡς άνω στρώματα τῆς ΒΒΑ. πλευρᾶς τοῦ λόφου 123,9, παρουσιάζει καὶ γενικώτερον ένδιαφέρον.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὀλόκληρον τὴν πτυχῶδη ζώνην τῆς Ἐνατολικῆς Ἑλλάδος μόνον ἐπὶ τῆς Ὑδρας καὶ τῶν παρακειμένων πρὸς αὐτὴν νησίδων ἐξηκριδῶθη μέχρι σήμερον κατά τὰς ἐρεῦνας τοῦ κ. Renz ἢ παρουσία τοῦ Περμίου. Ἀπὸ τῶν βορείων Σποράδων καὶ τῆς Ὀθρυος μέχρι τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος τὸ ενθαρολιθικόν διακρίνεται ἐκ τῆς άναπτύξεως στρωμάτων σχιστοψαμμιτικῶν τοῦ άνωτέρου λιθανθρακοφόρου με τὰς χαρακτηριστικὰς άσβεστολιθικὰς ένστρώσεις με φουσουλίνας καὶ σθαγερίνας. Ἡ παρουσία τοῦ Περμίου καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰκάζεται μόνον, δὲν ἔχει ὅμως εἰσέτι άποδειχθῆ δι' άναμφισβητήτων δεδομένων.

Ἀφ' ἑτέρου ἐξ ὄλων τῶν ὡς άνω νήσων τῆς ΝΑ. παραλίας τῆς Ἀργολίδος μόνον εἰς τὸ Πέρμιον τῆς Ὑδρας άνευρέθησαν Productus ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῆς βαθμίδος άπολιθώματα. Εἰς τὰς παρακειμένας πρὸς τὴν Ὑδραν νησίδας ἢ έν λόγῳ διάπλασις στερεῖται τοιούτων άπολιθωμάτων.

Τοιοιτοτρόπως ἐξαίρεσις τῆς Ὑδρας εἰς τὴν πτυχῶδη ζώνην τῆς άνατολικῆς Ἑλλάδος ὀρίζων με Productus τοῦ Οὐραλίου - Περμίου παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον εἰς τὴν Σαλαμίνα. Οἱ κκ. Renz¹ καὶ Κτενάς² ἐσημείωσαν τὴν παρουσίαν Productus καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἄλλ' οἱ ὀρίζοντες, έντός τῶν ὁποίων άνευρέθησαν οὗτοι, άνήκουν εἰς τὸ κατώτερον Λιθανθρακοφόρον (Δινάντιον).

Ἐξ ἴσου ένδιαφέρουσα εἶναι καὶ ἡ στρωματογραφικὴ σχέσις τῆς έν λόγῳ βαθμίδος τοῦ Ἐνθαρολιθικοῦ τοῦ λόφου 123,9 τῆς Σαλαμίνας πρὸς τοὺς λοιποὺς σχηματισμούς, ὑπὸ τῶν ὁποίων περικλείεται: *Τὸ άνώτερον Λιθανθρακοφόρον — Πέρμιον*

¹ Stratigraphische Untersuchungen im Griechischen Mesozoicum und Paläozoicum. *Jahrb. der österr. geol. Reichsanstalt*, 60, 1910, σ. 430.

² Sur le Carbonifère de l'île de Chio. *Compte rendu sommaire de la Société géologique de France*, 1921, σ. 146.

ΠΙΝΑΞ ΙΙΙ

Λόφος Κόφινας Χίου στρωματ. ἀνάλυσις ΚΤΕΝΑ		Λόφος 123,9 Σαλαμίνος στρωματογρ. ἀνάλυσις συγγραφῆς	
8. Ἄσβεστόλιθος σκιστεινότεφρος μὲ μαργαϊκὰς ἐνστρώσεις καὶ Μεγα- λόδοντας.	ΤΡΙΑΔΙΚΟΝ ἢ ΡΑΙΤΙΟΝ	6. Ἄσβεστόλιθος τεφρόλευκος κατὰ τραπέζας, παρὰ τὴν βᾶσιν εἰς πάχος 1 - 2 μ. ἐρυθρίζων λεπτοπλα- κώδης.	ΝΟΡΙΟΝ-ΡΑΙΤΙΟΝ
<i>ῥΥπερβατικὴ ἐπίστρωσις</i>			
7. Ἀργιλικὸς σχιστόλιθος καὶ ἐρυθρὸς φαρμίτης.	ΒΕΡΦΕΝΙΟΝ	5. Τεφρόχρους σχιστολιθικὴ μάργα μὲ ἐνστρώσεις πρὸς τὰ ἄνω μαργαϊ- κοῦ ἄσβεστολίθου, πᾶχ. 4 - 5 μ.	ΒΕΡΦΕΝΙΟΝ
<i>ῥΥπερβατικὴ ἐπίστρωσις</i>		<i>Σύμφωνος ἐπίστρωσις</i>	
6. Μαῦρος στιφρὸς ἄσβεστόλιθος μὲ ἐνστρώσεις μαργαϊκοῦ ἄσβεστο- λίθου κιτρινωποῦ καὶ ἀσφαλοῦχου σχιστολίθου. Ὅριζων τῶν Productus Cora., πᾶχ. 8 μ.	ΟΥΡΑΛΙΟΝ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΦΟΡΟΝ	4. Μαῦρος πλακώδης ἄσβεστόλι- θος μὲ ἐνστρώσεις φαιοτέφρου ἀρ- γιλικοῦ σχιστολίθου. Ὅριζων τῶν Productus, κοραλίων, κεφαλοπόδων καὶ φουσουληθῶν, πᾶχ. 10 μ.	ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΦΟΡΟΝ ΠΕΡΜΙΟΝ
5. Λατυποπαγῆς ἄσβεστολιθικὸν μὲ λατύπας ἀπεστρογγυλωμένας ἐκ λυδίτου καὶ γωνιώδη θραύσματα μαύρου ἄσβεστολίθου, πᾶχ. 2 μ.		3. Λευκὸς χαλαζιακὸς φαρμίτης (τοπικὴ ἐνστρωσις) πᾶχ. 2 - 3 μ.	
4. Τεφρὸς φαρμίτης καὶ ἀργιλι- κὸς σχιστόλιθος ὑπέρυθρος, πᾶχ. 6 μ.		2. Τεφρόχρους ἀργιλικὸς σχι- στόλιθος μὲ φακοειδεῖς ἐνστρώσεις δμοιοχρόου φαρμίτου καὶ μαύρου κερατολίθου, πᾶχ. 12 μ.	
3. Ἄσβεστόλιθος μαῦρος ἢ τεφρὸς κατὰ θέσεις μαργαϊκὸς μὲ φουσου- λήνας, κοράλλια καὶ κρινοειδῆ, πᾶχ. 15 μ.			
<i>Συμφωνία¹</i>		<i>Ἄσυμφωνία</i>	
2. Σειρὰ φαρμίτου καὶ ἀργιλικοῦ σχιστολίθου μὲ φακοῦς λιθάνθρακος, πᾶχ. 50 μ.	ΜΕΣΟΝ ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΦ.	1. Φαρμίτης τεφρόφατος μὲ φυλ- λάρια μοσχοβίτου. Ἀργιλικὸς σχι- στόλιθος ἐναλλασσόμενος πρὸς ἄδρο- μερῆ φαρμίτην (γραουδάκην) καὶ φυλλίτην. Ἐντονωτέρα πτύχωσις.	ΣΕΙΡΑ ΠΕΡΑΝΗ
1. Στρώματα λυδίτου ἰσχυρῶς πτυχωμένα ἐμφανιζόμενα ἐπὶ τοῦ αἰχένος νοτίως τοῦ λόφου Κόφινας.			

¹ ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΤΕΝΑ. Συμβολὴ εἰς τὴν γεωλογίαν τῆς Βορείου Ἐρυθραίας (Μικρὰ Ἀσία).
Ἐπιστ. Ἐπετηεῖς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, Α, 1, 1925, σ. 9.

τοῦ λόφου 123,9 ἐπίκειται ἀσυμφώνως ἐπὶ τῶν σχιστοπαμμυτικῶν στρωμάτων τῆς σειρᾶς Πέρανῃ, ἐξικνεῖται δὲ διὰ συμφώνου ἐπιστροφῆς μέχρι τοῦ κατωτέρου Τριαδικοῦ (Βερφενίου).

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐπίστροφιν τοῦ ἀνωτέρου Λιθανθρακοφόρου πρὸς τὸ μέσον ἢ κατώτερον, ἢ ἐν λόγῳ ἀσυμφωνία φαίνεται ὅτι ἐπεκτείνεται κατὰ τὰς ἐρεῦνας τῶν κ. κ. Déprat¹ Renz² καὶ Κτενᾶ³ εἰς ὅλην τὴν πτυχῶδη ζώνην τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Δὲν παρατηρεῖται ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου Λιθανθρακοφόρου-Περμίου καὶ τοῦ κατωτέρου Τριαδικοῦ. Διότι ὁ κ. Renz ἐσημείωσεν ἀσυμφωνίαν ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος, τὴν ὁποῖαν βραδύτερον ἐπεξέτεινε καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς ΝΑ. Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Σαλαμίνα ἐπὶ τοῦ λόφου 123,9 ἡ συμφωνία τοῦ ἀνωτέρου Λιθανθρακοφόρου-Περμίου πρὸς τὸ κατώτερον Τριαδικὸν εἶναι σαφῶς ἐκπεφρασμένη.

Εἰς τὴν Εὐβοίαν κατὰ τὸν κ. Déprat λείπει τὸ κατώτερον Τριαδικόν. Αἱ ἀποθέσεις τοῦ Δευτερογενοῦς ἀρχίζουσι μᾶλλον ἀπὸ τὸ μέσον Τριαδικόν με μίαν καθολικὴν ὑπερβατικὴν ἐπίστροφιν ἐπὶ τῶν στρωμάτων τοῦ Πρωτογενοῦς.

Ἡ τοιαύτη ὑπερβατικὴ, ἢ τοῦλάχιστον ἀσύμφωνος, ἐπίστροφισ τῶν στρωμάτων τοῦ Μέσου καὶ Ἄνω Τριαδικοῦ ἐπὶ τῶν σχηματισμῶν τοῦ Πρωτογενοῦς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Βερφενίου, εἶναι, ὡς γνωστόν, χαρακτηριστικὴ καθ' ὅλην τὴν πτυχῶδη ζώνην τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν ἐνταῦθα ἀφοροῦν τὴν στρωματογραφικὴν σχέσιν μεταξὺ τοῦ Ἀνθρακολιθικοῦ καὶ τοῦ κατωτέρου Τριαδικοῦ τῆς Σαλαμίνας, ἢ ὁποῖα διαφέρει, ὡς εἶδομεν, ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἐπὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς αὐτῆς πτυχῶδους ζώνης ἔδωκαν προγενέστεροι ἐρευνηταί.

¹ Étude géologique et pétrographique de l'île d'Eubée. Besançon, 1904, σ. 48-50.

² Neuere Fortschritte in der Geologie und Paläontologie Griechenlands. Zeitschrift d. deutsch. geol. Gesellschaft, 60, 1912, σ. 542-543.

³ Οἱ λιθάνθρακες τῆς Ἑλλάδος, Ἀρχιμήδης, Ἀθήναι, 1917, σ. 7.

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ : Περὶ ὑδατογενῶν κυματισμῶν τῆς ἄμμου, ὑπὸ κ. Ι. Τρικκαλινοῦ.

Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κωνστ. Α. Κτενᾶ.

Ὁ κ. Μαλτέζος ἐπιφέρει παρατηρήσεις εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Τρικκαλινῶ.